

Man bli'r lidt forpustet, over sejren mod Stenhuset!

Røgen havde knap nok lagt sig fra gårsdagens kamp, før vi atter sad i hallen og gjorde os klar til endnu en af slagsen i denne weekend på hjemmebane mod Stenhuset.

Vi var de samme 7 spillere, de samme rygere røg af, sodavand af samme slags blev købt igen, snacks af varierende slags blev atter fundet frem og minsandten, om ikke vi også skulle spille på de samme baner som i går. Dvs. at vi "bare" skulle sørge for, at denne kamp blev vundet, så vi stadig ville have positiv statistik angående vundne hjemmebanekampe. So far so good.

1. serie:

Men der var noget, der trods alt var anderledes; der var ikke nær den samme trængsel bag banerne i dag, for herrerne skulle også spille henholdsvis i Brønderslev og i hallen, så vi trissede op til banerne og gjorde os klar.

Ved indskrivningen på monitoren, blev der skrevet: "Tina Turbo" og jeg tænkte: "Åh nej, det går slet ikke", men Lone mente, at det nok var dét, der skulle til, for at jeg kom i gang. Sådan et navn forpligter jo, og der har vist nok været mere trailer end turbo over mit spil generelt, men nu måtte det jo komme an på en prøve.

Det var som om, at vi lige skulle i gang. Spillet virkede en anelse sløvt, og spillerne gik lidt søvngængeragtigt rundt. Connie lignede én, der hellere ville være blevet i sengen og hygget sig under dynen, og Dorthe kæmpede med at få hånden til at gøre det rigtige, for hun var ikke tilfreds med sine slag. Stenhuset kom bedre og bedre ind i serien, og der lød høje råb fra deres baner.

Vi skulede lidt derover, men vi måtte jo spille vores eget spil, uanset hvad der så skete på deres baner.

Vi kæmpede alt, hvad vi kunne, men alligevel var det desværre ikke nok. 10 skaldede kegler gjorde udslaget i deres favør. For F..... da. 989 kegler mod deres 999.

Jeg fik bedste serie med 190, Connie, der var vågnet lidt op fik 180, Lone med 169, Inge med 161, Jonna med 145 og Dorthe med 144. Igen var det en enkelt misset rude hist og her, der afgjorde det hele.

2. serie:

Men 10 kegler var jo i princippet ingenting i forspring, selvom vi ærgrede os over de tabte 2 point.

Dorthe byttede med Gitte, og vi var atter i gang. Lone fandt den rette attitude fra i går frem igen, og jeg forsøgte også at leve op til det famøse navn på monitoren. Inge skræmte Lone lidt med sit fra indædte look fra i går, men koncentrationen fejlede generelt intet. Vi var alle klar over, at det var NU, vi skulle hænge på.

Stenhuset bragede videre med deres gode spil, og igen var det slutfasen, der afgjorde hvem, der ville tage de 2 næste point.

Derfor var det næsten ikke til at bære, da vi så skriften på væggen: En tabt serie med 12 kegler. 1039 mod 1051. Bagud med 0-4 og sølle 22 kegler.

Lone fik bedste serie med 208, turboen med 192, Jonna med 180, Connie med 163, Inge med 151 og Gitte med 145.

3. serie:

Der måtte ske noget drastisk. Vi kunne simpelthen ikke skifte baner nu og så tabe alt på gulvet. Erindringen fra i går ved baneskitte stod tydeligt og klart på nethinden med store, fede neon bogstaver.

Der blev klappet ekstra meget i hænderne hos os, og sammenbidte gjorde vi os klar til slaget over alle slag.

Som frygtløse krigere kastede vi al forsigtighed over bord, nu skulle vi skam vise dem, skulle vi.

Gitte skiftede med Dorthe, og serien gik i gang. Der var spænding til sidste rude. Igen havde man på fornemmelsen, at det var som

om, at vi havde prøvet det hele før. Men i stedet for en hyggelig drøm og en god erindring, begyndte det hele at ligne et forfærdeligt mareridt. Der blev sendt bud efter forfriskninger i form af marcipanbrød og lignende, for vi skulle vågne HELT op af den mærkelige døs, vi på en eller anden måde befandt os i, uden at vi egentlig selv forstod hvorfor.

For én gangs skyld fik det hele heldigvis en lykkelig udgang. Vi gik ikke ned i 3. serie, vi kæmpede, vi stred, vi fichtede det bedste, vi havde lært. Selvom både Dorthe og jeg var uheldige med 10. runde og grimme splitkombinationer, tog andre spillere over. Serien var ikke imponerende, men god nok til at vinde, og det var dét, der betød noget. Hvilken lettelse, da serien var forbi. Det har ved Gud været nogle tætte slag, vi har udkæmpet på det sidste.

1011 mod 990, vi tog 21 af de 22 keglers forspring tilbage.

Lone fik højeste serie med 178, Inge med 174, Connie med 170, mig med 169, Dorthe med 165 og Jonna med 155.

4. serie:

Nu skulle vi lukke ballet. 1 kegles forspring vidnede jo klart nok om, hvor tæt det hele var. Jonna skiftede med Gitte, og så var det atter tid til at finde det sidste og endegyldige fokus frem.

Det er ingen overdrivelse at nævne, at nerverne spillede ind i denne serie. Vi missede enkelt kegler, hvor vi SKULLE have sendt dem i helvede, og Catrin rev sig i håret af fortvivlelse. Men vi ville ikke give os, vi ville have de 6 point med hjem. Dorthes slag ramte bedre og bedre, og jeg klappede hende energisk på ryggen, så lungerne næsten blev slået ud. Senere ramte jeg Lone i babs og nutte, og hun proklamerede, at det ifølge Lasse var hendes bedste fortrin! Han truede mig dernæst med, at jeg ikke skulle rage på hans dame, hvortil jeg svarede, at det var godt nok lidt sent, jeg sprang ud! Så stemningen blandt os fejlede skam ikke noget!

Helt hen til 7.-8. runde så det helt lige ud, men så begyndte Stenhusets før så høje kampråb at fortone sig en anelse. Der blev faktisk ret så stille. Selvom de fik strikes, lød deres råb ikke overbevisende, og det gav lige det sidste nøk til os. Lasse beroligede os med, at vi var foran, selvom blandt andet jeg slet ikke turde kigge over på modstanderens score.

Man turde næsten ikke tro, at det var lykkedes os, men det var det sgu!

Befrielsen, lettelsen, glæden var stor, for vi fik vist, at vi godt kunne, når det gjaldt.

970 kegler mod 914. 56 kegler i plus og samlet 55 kegler, der gjorde, at vi fik os 6 velfortjente point.

Lone fik igen bedste score med 191, og Dorthe lige i hælene med 190, jeg med 155, Inge med 149, Gitte med 147 og Connie med 138.

Samlet score lød på 4009 mod 3954.

Så selv med en forholdsvis lunken serie med beskedne 970 kegler, var det altså nok til, at vi efter dagens kamp igen kan sige, at vi er ubesejrede på hjemmebane.

Status:

Status er, at vi har vundet 4 hjemmebanekampe og tabt 4 udebanekampe. Før julen kan lægge sig fed og hyggelig over os, skal vi lige have en enkelt udebanekamp i Århus. En dejlig førjulegave ville være i hus, hvis vi kunne få point med hjem derfra. Vi sad længe bagefter og lod sejren synke helt ind.

Det har været lidt hårdt her i weekenden, fordi begge kampe har været så tætte, at de negle man måske havde i fredags, de er for længst bidt af.

Men vi rykkede da væk fra 10. pladsen, selvom vi gerne ville have vundet begge dage med 10-0 og komme lidt højere opad.

Mon ikke at vore kommende modstandere har set skriften på væggen, når de skal forsøge at fravriste os en sejr på hjemmebane i fremtiden?

Lad os håbe det

Tina Klitgaard